

Varga László Edgár versei

ma összetört a mindenség pohara...

*ma összetört a mindenség pohara
tisztá lötty mindenféle biszbasz lett a konyhám
bejárónőm (isten) csak pénteken jön
ma szerda – addig nézhetem itt ezt a rumlit
(hisz a söprűt és a felmosót mégsem illetem
e hűs költői kezekkel)
és gondolkodhatok a dolgokon*

*isten – akit grétának hívok – ha megjön
lekap a tíz körmömről ez nem vitás
„a gép ha nem forog az alkotó nem pihenhet
csak mert a költő úr ügyefogyott” – dohogja majd
nekem meg izzadni kezd a tenyerem
mint mindig ha valami balul sül el*

*közben belovagolnak az arkangyalok
összezsússzák mind a szőnyeget
„baj van főnök?” – kérdi majd gábriel
de csak legyint és kötényt köt az úr
az ablakban a függöny meg-meglibben
és fújtatnak a lovak majd vadul*

átírtuk grétával...

*átírtuk grétával a szférák zenéjét
mit mondjak – elég slágeres lett
de így is csak virágvasárnap játsszák a rádiók
ilyenkor bekapcsolom az ócska készüléket
és a refrénre táncolunk picit*

*milyen könnyűek a léptei
úristen!
milyen könnyűek a lépteid
tenger takarja lábnyomod*

jézus a donát út 420 ablakában...

*a fákon aranyszalagok
az eltévedt fénysugarak
leмент a hold feljött a nap
ez egy bukolikus költemény
nem én írom – a vakremény*

*hogy ügyefogyott kísértetek
vagyunk mind – ez nem vitás
hisz gréta egy törpe
az ördög meg óriás
és a rozsdamarta csont porrá törik
túl nehéz a tagadás: túl könnyű a hit*

*

*a meteorológusom szerint
a világvége csúnya lesz
eső orkán szanaszét
gréta feltámasztja a szaracént
a fehéret a sárgát valamennyit
kér még lapot a huszonegyig
kér halat és kenyeret
mit fia szétosztott: ő eszi meg
de a jóllakásig nem jut el
nagy kofferba pakolni kell*

*

*ott tartottam hogy nem vagyok
egy önfeledt álmodozó
ha szart látok az úton nem mondom
hogy lekvár és nem kóstolok bele
azért ha feltűnik egy szép nő
elképzelem milyen lehet vele
milyen a combja a háta – de hagyjuk ezt*

*a világűrben egy kis rekeszt
fenntartok magamnak
ajtó van rajta és egy vakablak
ha bemegyek magamat sem látom
egyébként összkomfortos
– ajánlom*

*

*a donát úton egy kis háznak
zöldkeretes ablakában
megláttam egyszer jézust
felszólok: „jézusom te itt?!”
erre úgy tett mintha nem ő lenne
de én tudom hogy ő volt mégis
amikor azt hitte tamás vagyok
megmutatta a rémes sebeit
amikor azt hitte a tanítványok vagyok
megmosta nekem a lábikónkat
amikor nem találtam a sírban
kertésznek öltözött
most meg széttárja nekem a kezeit
a donát úton egy zöldkeretes ablakban
és azt mondja ő nem jézus
hanem micuka néni?*

*

*alkalmazkodófélben vagyok a világhoz
bár a társadalom nem a társam
és azt hiszem ez jól van így
ha dobok egy csontot a kutyámnak
nem kérdem meg hogy ízlett-e neki
különben a bérem átlagos
ami azt jelenti: kétségbeejtő
és most sorolhatnám az okokat meg a felelősöket
de ha nincs kedvem hát nincs kedvem*

*a legelső mondat amit gyerekként
kimondtam olyan hosszú volt
hogy anyám a szomszédban tett a végére pontot
a szomszédokat egyébként nem nagyon kedvelte
egyetlen pont miatt bezsebeltek tőle akkor is
töméntelen írásjeleket
ekkora galibát okoztak a mondataim
már zsenge gyermekkoromban*

*

*a galiba a madarak osztályába tartozik
a lúdalakúak rendjébe
a fölösleges madarak családjába
a bajcsőrűek alcsaládjába
csőre hegyes
szárnycsapása hetyke
tollazata fenyegető
vakon is megtalálja a szemet
csípése gyors határozott
társadalombiztosítása nincs*

*

*alapjáraton én is tudom
 hogy mibe fektetem a tőkém
 hogy kamatja alig van
 hozama meg végképp semmi
 de csak az üstökösök pályája kiszámítható*

*én nem fordulok szembe senkivel
 főleg ha nagyobb a kapája nyele
 itt éldegélek a luxusegyenletemben
 ami minimum kétismeretlenes
 és gyanítom hogy abból az egyik én vagyok
 a másik talán gréta
 aki a saját (tér)képére teremtett
 s így – mint olyan – jobban ösmeri a járást
 bár abban azért egyetértünk
 hogy egyetlen oldalbordámból különbet csinált
 mint én vagyok
 nevetgélünk a viccein
 minden szavára szomjazok
 asztalom rogyásig telik – zabálunk
 pikkelyes szárnyaim széttárom ha úgy van
 tüzet rakok és reszketek
 felsírok majd a túlban*

(üzenet a hűtőajtón)

*bepálinkáztam istenem
 beszűkült nagyon a láthatár
 holnapra van egy kis tejem
 és tele lesz megint majd a tár
 egyébként bevásároltam istenem
 de domestos nem volt – jaj de kár*